

La sentència de «la Manada», en cinc claus: «Sabien que no hi havia consentiment»

Els membres de "la Manada" van actuar "amb ple coneixement" que atemptaven contra la llibertat sexual de la víctima i sabien que "no havia donat el consentiment". El Tribunal Suprem ha fet pública aquest divendres la sentència de "la Manada", de 133 pàgines, que condemna a 15 anys de presó els cinc homes que l'any 2016 van violar una noia en un portal durant els *Sanfermines*.

La sentència esmena la decisió de la justícia navarresa i explica per què els fes s'han de considerar violació i no pas abús sexual, com va argumentar l'Audiència Provincial de Pamplona i el Tribunal Superior de Justícia de Navarra. Com ressalta la sentència, "la Manada" va agredir la noia fins a 10 vegades -amb penetracions bucals, vaginals i anals- en menys de dos minuts, i ho van fer sabent que estava "sola i embriagada". En resum, no hi va haver consentiment, els agressors ho sabien i es van aprofitar de la situació de la víctima.

1. No hi va haver consentiment. En cap moment la víctima va mostrar consentiment per mantenir relacions sexuals amb els cinc joves, malgrat els arguments de l'advocat defensor. El Suprem conclou que la noia va quedar "totalment anul·lada" per poder actuar en defensa de la seva llibertat sexual i que els acusats "sabien i van aprofitar" la situació de la jove per "realitzar amb ella diversos actes de naturalesa sexual, amb ànim libidinosa i de manera coordinada".

2. Els acusats ho sabien. La sentència també conclou que els cinc violadors van actuar "amb ple coneixement" que les actuacions que estaven duent a terme atemptaven contra la llibertat sexual de la víctima. Els acusats havien de saber no només el risc concret de la seva acció, sinó que aquells actes sexuals vexatoris no eren consentits per la jove", diu el Suprem, que afegeix

que als cinc homes els va resultar "indiferent" l'estat de la víctima, que es trobava "desprotegida i vulnerable".

3. La violació estava premeditada. "Els acusats van buscar expressament la situació". El Suprem sentència que els cinc homes sabien què volien fer des del moment que van saber que la víctima estava sola. Primer, van intentar llogar una habitació en un hotel. Després, José Ángel Prenda va entrar en un immoble on va trobar "el lloc idoni per als actes que durien a terme". Va ser en aquest portal, d'uns 3m2, on van fer entrar la noia per violar-la.

4. La víctima, "angoixada, impressionada i sense capacitat de reacció". El Suprem també conclou, després d'haver vist tots els vídeos, que la noia va ser traslladada al portal on es va cometre la violació sense saber-ho, i que es trobava "angoixada, impressionada, sense capacitat de reacció". En aquesta situació, va fer "tot el que els acusats li deien que fes". En el mateix sentit, la sentència es fa seves les paraules de la Fiscalia i recorda que no és necessària "una actitud heroica" de la víctima per evidenciar que no hi havia consentiment.

5. La pressió mediàtica no ha afectat a la sentència. Un dels arguments de l'advocat de "la Manada" va ser la vulneració del dret a un judici just i en el recurs a la sentència va dir s'havia vist afectada per "la inqüestionable pressió mediàtica". El Suprem nega aquesta afirmació i recorda que la "pressió" és habitual en l'activitat judicial.

La sentència de "la Manada" by naciodigital on Scribd